

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

अनु॑मत्यै पुरो॑डाशम॑ष्टाकं॒पालं॑ निर्व॑पति। ये प्र॒त्यञ्चः श॒म्याया॑
अव॒शीय॑न्ते। तत्रै॒र्ऋत॑मेकं॒कपाल॑म्। इ॒यं वा अनु॑मतिः। इ॒यं
निर्ऋ॑तिः। नै॒र्ऋते॑न॒ पूर्वे॑ण॒ प्रच॑रति। पा॒प्मान॑मे॒व निर्ऋ॑तिं पूर्वा॑
नि॒रव॑दयते। ए॒कं॒कपालो॑ भवति। ए॒कधै॑व निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते।
यदहु॑त्वा॒ गार्ह॑पत्य ई॒युः॥१॥

रु॒द्रो भू॒त्वाऽग्निर॑नू॒त्थाय॑। अ॒ध्वर्युं॑ च॒ यज॑मानं च ह॒न्यात्।
वी॒हि स्वा॒हाऽऽहु॑तिं जुषा॒ण इ॒त्याह॑। आ॒हुत्यै॒वैनं॑ श॒मय॑ति।
ना॒र्तिमा॒र्च्छत्य॑ध्व॒र्युर्न॑ यज॑मानः। ए॒को॒ल्मुके॑न॒ यन्ति॑। तद्धि
निर्ऋ॑त्यै भा॒गधे॑यम्। इ॒मान्दि॑शं॒ यन्ति॑। ए॒षा वै निर्ऋ॑त्यै दिक्।
स्वा॒यामे॒व दि॒शि निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते॥२॥

स्व॒कृत॑ इ॒रिणे॑ जुहोति प्र॒दरे॑ वा॑। ए॒तद्वै निर्ऋ॑त्या
आ॒यत॑नम्। स्व ए॒वाय॑त॒ने निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते। ए॒ष ते॑
निर्ऋ॑ते भा॒ग इ॒त्याह॑। नि॒र्दिश॑त्यै॒वैन॑म्। भू॒ते ह॒विष्म॑त्य॒सीत्या॑ह।
भू॒तिमे॒वोपा॑वर्तते। मु॒ञ्चेम॑म॒हंस॑ इ॒त्याह॑। अ॒हंस॑ ए॒वैनं॑ मुञ्चति।
अ॒ङ्गुष्ठाभ्यां॑ जुहोति॥३॥

अ॒न्त॒त ए॒व नि॒र्ऋ॒तिं नि॒रव॑दयते। कृ॒ष्णं वा॒सः कृ॒ष्णतृ॑षं
दक्षि॑णा। ए॒तद्वै नि॒र्ऋ॒त्यै रू॒पम्। रू॒पेणै॒व नि॒र्ऋ॒तिं नि॒रव॑दयते।
अ॒प्र॒तीक्ष॑माय॑न्ति। नि॒र्ऋ॒त्या अ॒न्तर्ह॑त्यै। स्वा॒हा नमो॑ य इ॒दं
च॒कारे॑ति पु॒नरे॒त्य गार्ह॑पत्ये जुहोति। आ॒हु॒त्यै॒व नम॑स्यन्तो
गार्ह॑पत्यमुपाव॑र्तन्ते। आ॒नु॒म॒तेन॒ प्रच॑रति। इ॒यं वा अ॒नु॒म॒तिः॥४॥

इ॒यमे॒वास॑मै॒ राज्य॑मनु॒ मन्य॑ते। धे॒नुर्दक्षि॑णा। इ॒मामे॒व धे॒नुं
कु॑रुते। आ॒दि॒त्यं च॒रुं नि॒र्वप॑ति। उ॒भयी॑ष्वे॒व प्र॒जास्व॑भिषि॑च्यते।
दैवी॑षु च॒ मानु॑षीषु च। व॒रो दक्षि॑णा। व॒रो हि रा॒ज्यं॑ समृ॒द्धौ।
आ॒ग्नावै॑ष्ण॒वमेका॑दशकपालं नि॒र्वप॑ति। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॥५॥

विष्णु॑र्य॒ज्ञः। दे॒वता॑श्चै॒व य॒ज्ञं चाव॑ रुन्धे। वा॒म॒नो व॒ही
दक्षि॑णा। यद्व॒ही। तेना॑ऽऽग्ने॒यः। यद्वा॑म॒नः। तेन॑ वैष्ण॒वः समृ॒द्धौ।
अ॒ग्नीषो॑मी॒यमेका॑दशकपालं नि॒र्वप॑ति। अ॒ग्नीषो॑मा॒भ्यां वा इन्द्रो॑
वृ॒त्रम॑ह॒न्निति॑। यद॑ग्नीषो॒मी॒यमेका॑दशकपालं नि॒र्वप॑ति॥६॥

वा॒र्त्रघ्न॑मे॒व विजि॑त्यै। हि॒र॒ण्यं दक्षि॑णा॒ समृ॒द्धौ। इन्द्रो॑ वृ॒त्रं
हृ॒त्वा। दे॒वता॑भिश्चेन्द्रि॒येण॑ च॒ व्यार्थ्य॑त। स ए॒तमै॑न्द्रा॒ग्नमेका॑दश॒
कपाल॑मपश्यत्। तन्निर॑वपत्। तेन॑ वै स दे॒वता॑श्चेन्द्रि॒यं चावा॑रुन्ध।
यदै॑न्द्रा॒ग्नमेका॑दशकपालं नि॒र्वप॑ति। दे॒वता॑श्चै॒व तेनै॑न्द्रि॒यं च॒
यज॑मानोऽव॑ रुन्धे। ऋ॒ष॒भो व॒ही दक्षि॑णा॥७॥

यद्व॒ही। तेना॑ऽऽग्ने॒यः। यद॑ष॒भः। तेनै॑न्द्रः समृ॒द्धौ। आ॒ग्ने॒यम॑ष्टा॒-

कंपालं निर्वपति। ऐन्द्रं दधि। यदाग्नेयो भवति। अग्निर्वै यज्ञमुखम्।
यज्ञमुखमेवर्द्धिं पुरस्ताद्धत्ते। यदैन्द्रं दधि॥८॥

इन्द्रियमेवाव रुन्धे। ऋषभो वही दक्षिणा। यद्वही।
तेनाऽऽग्नेयः। यदृषभः। तेनैन्द्रः समृद्धौ। यावन्तीर्वै प्रजा
ओषधीनामहुतानामाश्नन्। ताः पराऽभवन्। आग्रयणं भवति
हुताद्याय। यजमानस्यापराभावाय॥९॥

देवा वा ओषधीष्वजिमयुः। ता इन्द्राग्नी उदजयताम्।
तावेतमैन्द्राग्रं द्वादशकपालं निर्वृणाताम्। यदैन्द्राग्नो भवत्युज्जित्यै।
द्वादशकपालो भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मा
अन्नमव रुन्धे। वैश्वदेवश्चरुर्भवति। वैश्वदेवं वा अन्नम्। अन्नमेवास्मै
स्वदयति॥१०॥

प्रथमजो वत्सो दक्षिणा समृद्धौ। सौम्यः श्यामाकं चरुं
निर्वपति। सोमो वा अकृष्टपच्यस्य राजा। अकृष्टपच्यमेवास्मै
स्वदयति। वासो दक्षिणा। सौम्यः हि देवतायां वासः समृद्धौ।
सरस्वत्यै चरुं निर्वपति। सरस्वते चरुम्। मिथुनमेवाव रुन्धे।
मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धौ। एति वा एष यज्ञमुखादध्याः।
योऽग्नेर्देवताया एति। अष्टावेतानि हवीरपि भवन्ति। अष्टाक्षरा
गायत्री। गायत्रौऽग्निः। तेनैव यज्ञमुखादध्या अग्नेर्देवतायै नैति॥११॥
ईयुर्निर्वदयतेऽङ्गुष्ठाभ्यां जुहोत्यनुमतिर्देवतां निर्वपति वही दक्षिणा यदैन्द्रं

दध्यपराभावाय स्वदयति गावौ दक्षिणा समृद्धौ षट्॥—————[१]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टा न प्राजायन्त। सौऽग्निरकामयत। अहमिमाः प्रजनयेयमिति। स प्रजापतये शुचमदधात्। सौऽशोचत्प्रजामिच्छमानः। तस्माद्यं च प्रजा भुनक्ति यं च न। तावुभौ शोचतः प्रजामिच्छमानौ। तास्वग्निरप्यसृजत्। ता अग्निरध्यैत्॥१२॥

सोमो रेतोऽदधात्। सविता प्राजनयत्। सरस्वती वाचमदधात्। पूषाऽपोषयत्। ते वा एते त्रिः संवत्सरस्य प्रयुज्यन्ते। ये देवाः पुष्टिपतयः। संवत्सरो वै प्रजापतिः। संवत्सरेणैवास्मै प्रजाः प्राजनयत्। ताः प्रजा जाता मरुतोऽघ्नन्। अस्मानपि न प्रायुक्षतेति॥१३॥

स एतं प्रजापतिर्मरुतः सप्तकपालमपश्यत्। तन्निरवपत्। ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पत। यन्मरुतो निरुप्यते। यज्ञस्य क्लृप्त्यै। प्रजानामघाताय। सप्तकपालो भवति। सप्तगणा वै मरुतः। गणश एवास्मै विशं कल्पयति। स प्रजापतिरशोचत्॥१४॥

याः पूर्वाः प्रजा असृक्षि। मरुतस्ता अवधिषुः। कथमपराः सृजेयेति। तस्य शुष्मं आण्डं भूतं निरवर्तत। तद्व्युदहरत्। तदपोषयत्। तत्प्राजायत। आण्डस्य वा एतद्रूपम्। यदामिक्षा। यद्व्युद्धरति॥१५॥

प्रजा एव तद्यजमानः पोषयति। वैश्वदेव्यामिक्षा भवति।
 वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। प्रजा एवास्मै प्रजनयति। वाजिनमानयति।
 प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो दधाति। द्यावापृथिव्यं एकंकपालो
 भवति। प्रजा एव प्रजाता द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परि गृह्णाति।
 देवासुराः संयत्ता आसन्। सोऽग्निर्ब्रवीत्॥१६॥

मामग्रे यजत। मया मुखेनासुराञ्जेष्यथेति। मां द्वितीयमिति
 सोमोऽब्रवीत्। मया राजा जेष्यथेति। मां तृतीयमिति सविता।
 मया प्रसूता जेष्यथेति। मां चतुर्थीमिति सरस्वती। इन्द्रियं वोऽहं
 धास्यामीति। मां पञ्चममिति पूषा। मया प्रतिष्ठया जेष्यथेति॥१७॥

तैऽग्निना मुखेनासुरानजयन्। सोमेन राजा। सवित्रा
 प्रसूताः। सरस्वतीन्द्रियमदधात्। पूषा प्रतिष्ठाऽऽसीत्। ततो
 वै देवा व्यजयन्त। यदेतानि हवींषि निरुप्यन्ते विजित्यै।
 नोत्तरवेदिमुपवपति। पशवो वा उत्तरवेदिः। अजाता इव ह्येतर्हि
 पशवः॥१८॥

ऐदित्यंशोचद्बुद्धरत्यब्रवीत्प्रतिष्ठया जेष्यथेत्येतर्हि पशवः॥—————[२]

त्रिवृद्धरिर्भवति। माता पिता पुत्रः। तदेव तन्मिथुनम्। उल्बं
 गर्भो जरायुः। तदेव तन्मिथुनम्। त्रेधा बर्हिः सन्नद्धं भवति। त्रयं
 इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति। एकधा पुनः सन्नद्धं
 भवति। एकं इव ह्ययं लोकः॥१९॥

अस्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठति। प्रसुवो भवन्ति।
 प्रथमजामेव पुष्टिमव रुन्धे। प्रथमजो वृथ्सो दक्षिणा समृद्धौ।
 पृषदाज्यं गृह्णाति। पशवो वै पृषदाज्यम्। पशूनेवाव रुन्धे।
 पञ्चगृहीतं भवति। पाङ्गा हि पशवः। बहुरूपं भवति॥२०॥

बहुरूपा हि पशवः समृद्धौ। अग्निं मन्थन्ति। अग्निमुखा वै
 प्रजापतिः प्रजा असृजत। यदग्निं मन्थन्ति। अग्निमुखा एव तत्प्रजा
 यजमानः सृजते। नव प्रयाजा इज्यन्ते। नवानूयाजाः। अष्टौ
 हवींषि। द्वावाघारौ। द्वावाज्यभागौ॥२१॥

त्रिंशत्सम्पद्यन्ते। त्रिंशदक्षरा विराट्। अन्नं विराट्।
 विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। यजमानो वा एकंकपालः। तेज
 आज्यम्। यदेकंकपाल आज्यमानयति। यजमानमेव तेजसा
 समर्धयति। यजमानो वा एकंकपालः। पशव आज्यम्॥२२॥

यदेकंकपाल आज्यमानयति। यजमानमेव पशुभिः
 समर्धयति। यदल्पमानयेत्। अल्पा एनं पशवो भुञ्जन्त
 उपतिष्ठेरन्। यद्वह्मानयेत्। बहव एनं पशवोऽभुञ्जन्त उपतिष्ठेरन्।
 बह्वानीयाविः पृष्ठं कुर्यात्। बहव एवैनं पशवो भुञ्जन्त उपतिष्ठन्ते।
 यजमानो वा एकंकपालः। यदेकंकपालस्यावद्येत्॥२३॥

यजमानस्यावद्येत्। उद्धा माद्येद्यजमानः। प्र वा मीयेत।
 सकृदेव होतव्यः। सकृदिव हि सुवर्गो लोकः। हुत्वाऽभि जुहोति।
 यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयित्वा। तेजसा समर्धयति।

यजमानो वा एकंकपालः। सुवर्गो लोक आहवनीयः॥२४॥

यदेकंकपालमाहवनीये जुहोति। यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति। यद्धस्तेन जुहुयात्। सुवर्गाल्लोकाद्यजमानमवविध्येत्। सुचा जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। यत्प्राङ्घेत। देवलोकमभिजयेत्। यदक्षिणा पितृलोकम्। यत्प्रत्यक्॥२५॥

रक्षांसि यज्ञं हन्युः। यदुदङ्। मनुष्यलोकमभिजयेत्। प्रतिष्ठितो होतव्यः। एकंकपालं वै प्रतितिष्ठन्तं द्यावापृथिवी अनु प्रति तिष्ठतः। द्यावापृथिवी ऋतवः। ऋतून् यज्ञः। यज्ञं यजमानः। यजमानं प्रजाः। तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यः॥२६॥

वाजिनो यजति। अग्निर्वायुः सूर्यः। ते वै वाजिनः। तानेव तद्यजति। अथो खल्वाहुः। छन्दांसि वै वाजिन इति। तान्येव तद्यजति। ऋक्सामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ। तयोः परिधय आधानम्। वाजिनं भागधेयम्॥२७॥

यदप्रहृत्य परिधीं जुहुयात्। अन्तराधानाभ्यां घासं प्रयच्छेत्। प्रहृत्य परिधीं जुहोति। निराधानाभ्यामेव घासं प्रयच्छति। बर्हिषि विषिञ्चन्वाजिनमा नयति। प्रजा वै बर्हिः। रेतो वाजिनम्। प्रजास्वेव रेतो दधाति। समुपहृत्य भक्षयन्ति। एतत्सोमपीथा ह्येते। अथो आत्मन्नेव रेतो दधते। यजमान उत्तमो भक्षयति। पशवो वै वाजिनम्। यजमान एव पशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥२८॥

लोको बहुरूपं भवत्याज्यभागौ पशव आज्यमवद्येदाहवनीयः प्रत्यक्तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यो भागधेयमेते चत्वारि च॥ [३]

प्रजापतिः सविता भूत्वा प्रजा असृजत। ता एनमत्यमन्यन्त। ता अस्मादपाक्रामन्। ता वरुणो भूत्वा प्रजा वरुणेनाग्राहयत्। ताः प्रजा वरुणगृहीताः। प्रजापतिं पुनरुपाधावन्नाथमिच्छमानाः। स एतान्प्रजापतिर्वरुणप्रघासानपश्यत्। तां निरवपत्। तैर्वै स प्रजा वरुणपाशादमुञ्चत्। यद्वरुणप्रघासा निरुप्यन्ते॥ २९॥

प्रजानामवरुणग्राहाय। तासां दक्षिणो बाहुर्यक्र आसीत्। सव्यः प्रसृतः। स एतां द्वितीयां दक्षिणतो वेदिमुदहन्। ततो वै स प्रजानां दक्षिणं बाहुं प्रासारयत्। यद्वितीयां दक्षिणतो वेदिमुद्धन्ति। प्रजानामेव तद्यजमानो दक्षिणं बाहुं प्रसारयति। तस्माच्चातुर्मास्ययाज्यमुष्मिल्लोक उभयाबाहुः। यज्ञाभिजितः ह्यस्य। पृथमात्राद्वेदी असम्भिन्ने भवतः॥ ३०॥

तस्मात्पृथमात्रं व्यसौ। उत्तरस्यां वेद्यामुत्तरवेदिमुप वपति। पशवो वा उत्तरवेदिः। पशून्वेवाव रुन्धे। अथो यज्ञपरुषोऽनन्तरित्यै। एतद्वाह्मणान्येव पञ्च हवीर्षि। अथैष ऐन्द्राग्नो भवति। प्राणापानौ वा एतौ देवानाम्। यदिन्द्राग्नी। यदैन्द्राग्नो भवति॥ ३१॥

प्राणापानावेवाव रुन्धे। ओजो बलं वा एतौ देवानाम्। यदिन्द्राग्नी। यदैन्द्राग्नो भवति। ओजो बलमेवाव रुन्धे।

मा॒रु॒त्यामि॑क्षा भवति। वा॒रु॒ण्यामि॑क्षा। मे॒षी च॑ मे॒षश्च॑
भवतः। मि॒थु॒ना ए॒व प्र॒जा व॑रुणपा॒शान्मु॑ञ्चति। लो॒म॒शौ
भ॑वतो मे॒ध्य॒त्वाय॑॥३२॥

श॒मीप॑र्णान्युप॑ वपति। घा॒समे॒वाभ्या॑मपि॑ यच्छति।
प्र॒जाप॑तिमन्नाद्यं॑ नोपा॑नमत्। स ए॒तेन॑ श॒तेध्मे॑न ह॒विषा॑-
ऽन्नाद्य॑मवा॒रुन्ध। यत्प॑रः श॒तानि॑ श॒मीप॑र्णानि॒ भव॑न्ति।
अ॒न्नाद्य॑स्याव॑रुद्धौ। सौ॒म्यानि॒ वै क॒रीरा॑णि। सौ॒म्या ख॒लु
वा आ॑हु॒तिर्दिवो॑ वृष्टिं॑ च्यावयति। यत्क॒रीरा॑णि॒ भव॑न्ति।
सौ॒म्ययै॑वाहु॒त्या दि॒वो वृष्टि॑मव॑ रुन्धे। का॒य एक॑कपालो भवति।
प्र॒जानां॑ क॒न्त्वाय॑। प्र॒तिपू॑रुषं क॑रम्भपा॒त्राणि॑ भवन्ति। जा॒ता ए॒व
प्र॒जा व॑रुणपा॒शान्मु॑ञ्चति। एक॒मति॑रिक्तम्। ज॒निष्य॑मा॒णा ए॒व प्र॒जा
व॑रुणपा॒शान्मु॑ञ्चति॥३३॥

नि॒रु॒प्यन्ते॑ भवतो॒ भव॑ति मे॒ध्य॒त्वाय॑ रुन्धे षट्॥—————[४]

उत्त॑रस्यां वे॒द्याम॒न्यानि॑ ह॒वींषि॑ सादयति। दक्षि॑णायां
मा॒रु॒तीम्। अ॒प॒धुर॑मे॒वैनां॑ युनक्ति। अथो॒ ओजं॑ ए॒वासा॑मव॑ हरति।
तस्मा॑द्ब्रह्म॑णश्च क्ष॒त्राच्च॑ वि॒शोऽन्य॑तोऽप॒क्रमि॑णीः। मा॒रु॒त्या पू॒र्वया॑
प्रच॑रति। अ॒नृत॑मे॒वाव॑ यजते। वा॒रु॒ण्योत्त॑रया। अ॒न्त॒त ए॒व
व॑रु॒णम॑व॑ यजते। यदे॒वाध्व॑र्युः क॒रोति॑॥३४॥

तत्प्र॑तिप्रस्था॒ता क॑रोति। तस्मा॑द्यच्छे॒यां॑ क॒रोति॑। तत्पा॑पी-
या॒न्करोति॑। प॒त्नीं॑ वाचयति। मे॒ध्यामे॒वैनां॑ करोति। अथो॒ तप॑

ए॒वैन॒मुप॑ नयति। य॒ज्ञार॑ꣳ सन्त॒न्न प्र॑ब्रूयात्। प्रि॒यं ज्ञा॒तिꣳ
रु॑न्ध्यात्। अ॒सौ मे॑ जा॒र इति॑ निर्दि॒शेत्। निर्दि॒श्यै॒वैनं॑ वरुणपा॒शेन॑
ग्राहयति॥ ३५॥

प्र॒घा॒स्यान् ह॒वाम॒ह इति॑ प॒त्नीमु॑दानयति। अ॒ह्व॑तै॒वैन॑म्। यत्प॒त्नीं
पुरो॑नुवा॒क्याम॑नुब्रूयात्। निर्वी॒र्यो य॑जमानः स्यात्। य॑जमा॒नो-
ऽन्वा॑ह। आ॒त्म॒न्ने॒व वी॒र्यं॑ धत्ते। उ॒भौ या॒ज्याꣳ स॒वीर्य॑त्वाय॑। य॒द्भामे॑
यद॑रण्य॒ इत्या॑ह। य॒थो॒दित॑मे॒व वरु॑ण॒मव॑ यजते। य॒ज॒मा॒न॒दे॒व॒त्यो
वा आ॑हव॒नीयः॑॥ ३६॥

भ्रा॒तृ॒व्य॒दे॒व॒त्यो दक्षि॑णः। यदा॑हव॒नीये॑ जुहुयात्। य॑जमानं
वरुणपा॒शेन॑ ग्राहयेत्। दक्षि॑णेऽग्नौ जु॒होति॑। भ्रा॒तृ॒व्यमे॒व वरु॑णपा॒शेन॑
ग्राहयति। शूर्पे॑ण जुहोति। अ॒न्य॑मे॒व वरु॑ण॒मव॑ यजते। शी॒र्ष॒न्नधि॑
नि॒धाय॑ जुहोति। शी॒र्ष॒त ए॒व वरु॑ण॒मव॑ यजते। प्र॒त्यङ्घ्रि॑ष्ठं
जुहोति॥ ३७॥

प्र॒त्यङ्घ्रे॒व वरु॑णपा॒शान्नि॑र्मुच्यते। अ॒क्र॒न्क॒र्म क॒र्मकृ॑त॒ इत्या॑ह।
दे॒वाऽनृ॑णं नि॒रव॑दाय॑। अ॒नृ॒णा गृ॑हानुप॒ प्रेते॑ति॒ वावै॑तदा॒ह।
वरु॑णगृही॒तं वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॑। यद्य॑जु॒षा गृ॑ही॒तस्या॑ति॒रिच्य॑ते। तुषा॑श्च
निष्का॒सश्च॑। तुषै॑श्च निष्का॒सेन॑ चावभृथमवैति॑। वरु॑णगृही॒तेनै॒व
वरु॑ण॒मव॑यजते। अ॒पोऽव॑भृथमवैति॥ ३८॥

अ॒प्सु वै वरु॑णः। सा॒क्षादे॒व वरु॑ण॒मव॑यजते। प्र॒तियु॑तो

वरुणस्य पाश इत्याह। वरुणपाशादेव निर्मुच्यते। अप्रतीक्षमा
यन्ति। वरुणस्यान्तरहित्यै। एधोऽस्येधिषीमहीत्याह। समिधैवाग्निं
नमस्यन्तं उपायन्ति। तेजोऽसि तेजो मयि धेहीत्याह। तेजं
एवाऽऽत्मन्धत्ते॥३९॥

करोति ग्राहयत्याहवनीयस्तिष्ठ जुहोत्यपोऽवभृथमवैति धत्ते॥—————[५]

देवासुराः संयत्ता आसन्। सोऽग्निरब्रवीत्। ममेयमनीकवती
तनूः। तां प्रीणीत। अथासुरानभि भविष्यथेति। ते देवा अग्नये-
ऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्। सोऽग्निरनीकवान्ध्वेन
भागधेयेन प्रीतः। चतुर्धाऽनीकान्यजनयत। ततो देवा अभवन्।
पराऽसुराः॥४०॥

यदग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति। अग्निमेवा-
नीकवन्तः स्वैनं भागधेयेन प्रीणाति। सोऽग्निरनीकवान्ध्वेन
भागधेयेन प्रीतः। चतुर्धाऽनीकानि जनयते। असौ वा आदित्यो-
ऽग्निरनीकवान्। तस्य रश्मयोऽनीकानि। साकं सूर्यणोद्यता
निर्वपति। साक्षादेवास्मा अनीकानि जनयति। तेऽसुराः पराजिता
यन्तः। द्यावापृथिवी उपाश्रयन्॥४१॥

ते देवा मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यश्चरुं निरवपन्। तान्द्यावापृथिवी-
भ्यामेवोभयतः समतपन्। यन्मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यश्चरुं निर्वपति।
द्यावापृथिवीभ्यामेव तदुभयतो यजमानो भ्रातृव्यान्ध्वसन्तपति।
मध्यन्दिने निर्वपति। तर्हि हि तेक्षिणं तपति। चरुर्भवति। सर्वतं

एवैनान्थ्सन्तपति। ते देवाः श्वौविजयिनः सन्तः। सर्वासां दुग्धे
गृहमेधीयं चरुं निरवपन्॥४२॥

आशिता एवाद्योपवसाम। कस्य वाऽहेदम्। कस्य वा श्वो
भवितेति। स श्रुतोऽभवत्। तस्याहुतस्य नाशजन्। न हि देवा
अहुतस्याश्नन्ति। तैऽब्रुवन्। कस्मा इमं होष्याम इति। मरुद्भ्यो
गृहमेधिभ्य इत्यब्रुवन्। तं मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्योऽजुहवुः॥४३॥

ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। यस्यैवं विदुषो मरुद्भ्यो
गृहमेधिभ्यो गृहे जुह्वति। भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति।
यद्वै यज्ञस्य पाकत्रा क्रियते। पशव्यं तत्। पाकत्रा वा एतत्क्रियते।
यन्नेध्मावरुहिर्भवति। न सामिधेनीरन्वाह॥४४॥

न प्रयाजा इज्यन्ते। नानूयाजाः। य एवं वेद। पशुमान्भवति।
आज्यभागौ यजति। यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरेति। मरुतो गृहमेधिना
यजति। भागधेयेनैवैनान्थ्समर्धयति। अग्निं स्विष्टकृतं यजति प्रति-
ष्ठित्यै। इडा॑न्तो भवति। पशवो वा इडा॑। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति-
तिष्ठति॥४५॥

असुरा अश्रयन्गृहमेधीयं चरुं निरवपन्नजुहवुरन्वाहेडा॑न्तो भवति द्वे च॥[६]

यत्पत्नीं गृहमेधीयस्याश्नीयात्। गृहमेध्यैव स्यात्। वि त्वंस्य
यज्ञं ऋध्येत। यन्नाश्नीयात्। अगृहमेधी स्यात्। नास्य यज्ञो
व्यृद्धेत। प्रतिवेशं पचेयुः। तस्याश्नीयात्। गृहमेध्यैव भवति।

नास्य यज्ञो व्यृद्धते॥४६॥

ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा। आशिता अभवन्। आञ्जताभ्यञ्जता।
अनु वत्सान्वासयन्। तेभ्योऽसुराः क्षुधं प्राहिण्वन्। सा देवेषु
लोकमवित्वा। असुरान्पुनरगच्छत्। गृहमेधीयेनेष्ट्वा। आशिता
भवन्ति। आञ्जतेऽभ्यञ्जते॥४७॥

अनु वत्सान् वासयन्ति। भ्रातृव्यायैव तद्यजमानः क्षुधं
प्राहिणोति। ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा। इन्द्राय निष्कासं न्यदधुः।
अस्मानेव श्व इन्द्रो निहितभाग उपावर्तितेति। तानिन्द्रो निहितभाग
उपावर्तत। गृहमेधीयेनेष्ट्वा। इन्द्राय निष्कासं निदध्यात्। इन्द्र
एवैनं निहितभाग उपावर्तते। गार्हपत्ये जुहोति॥४८॥

भागधेयेनैवेन९ समर्धयति। ऋषभमाह्वयति। वषट्कार एवास्य
सः। अथो इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे। इन्द्रो
वृत्र९ हत्वा। परां परावर्तमगच्छत्। अपाराधमिति मन्यमानः।
सोऽब्रवीत्। क इदं वेदिष्यतीति। तेऽब्रुवन्मरुतो वरं वृणामहे॥४९॥

अथ वयं वेदाम। अस्मभ्यमेव प्रथम९ हविर्निरुप्याता इति।
त एनमर्ध्यक्रीडन्। तत्क्रीडिनां क्रीडित्वम्। यन्मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः
प्रथम९ हविर्निरुप्यते विजित्यै। साक९ सूर्येणोद्यता निर्वपति।
एतस्मिन्वै लोक इन्द्रो वृत्रमहन्त्समृद्धौ। एतद्वाह्मणान्येव पञ्च
हवी९षि। एतद्वाह्मण ऐन्द्राग्रः। अथैष ऐन्द्रश्चरुर्भवति॥५०॥

उद्धारं वा एतमिन्द्र उदहरत। वृत्रं हत्वा। अन्यासु
देवतास्वधि। यदेष ऐन्द्रश्चरुर्भवति। उद्धारमेव तं यजमान उद्धरते।
अन्यासु प्रजास्वधि। वैश्वकर्मण एकैकपालो भवति। विश्वान्येव
तेन कर्माणि यजमानोऽव रुन्धे॥५१॥

ऋद्धतेऽभ्यञ्जते जुहोति वृणामहै भवत्यष्टौ च॥ [७]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता वरुणप्रघासैर्वरुण-
पाशादमुञ्चत्। साकमेधैः प्रत्यस्थापयत्। त्र्यम्बकै रुद्रं निरवादयत्।
पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकमगमयत्। यद्वैश्वदेवेन यजते। प्रजा एव
तद्यजमानः सृजते। ता वरुणप्रघासैर्वरुणपाशान्मुञ्चति। साकमेधैः
प्रतिष्ठापयति। त्र्यम्बकै रुद्रं निरवादयते॥५२॥

पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकं गमयति। दक्षिणतः प्राचीनावीती
निर्वपति। दक्षिणावृद्धि पितृणाम्। अनादृत्य तत्। उत्तरत एवोपवीय
निर्वपेत्। उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते। अथो यदेव दक्षिणार्धेऽधि-
श्रयति। तेन दक्षिणावृत्। सोमाय पितृमते पुरोडाशः षट्कपालं
निर्वपति। संवत्सरो वै सोमः पितृमान्॥५३॥

संवत्सरमेव प्रीणाति। पितृभ्यो बर्हिषद्भ्यो धानाः। मासा वै
पितरो बर्हिषदः। मासानेव प्रीणाति। यस्मिन्वा ऋतौ पुरुषः
प्रमीयते। सोऽस्यामुष्मिल्लोके भवति। बहुरूपा धाना भवन्ति।
अहोरात्राणामभिजित्यै। पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्यो मन्थम्। अर्धमासा

वै पितरोऽग्निष्वात्ताः॥५४॥

अ॒र्धमा॒साने॒व प्री॑णाति। अ॒भिवा॒न्या॒यै दु॒ग्धे भ॑वति। सा हि
पि॒तृदे॒वत्यं॑ दु॒हे। यत्पू॒र्णम्। तन्म॑नु॒ष्या॒णाम्। उ॒पर्य॑र्धो दे॒वाना॑म्।
अ॒र्धः पि॑तृ॒णाम्। अ॒र्ध उप॑मन्थति। अ॒र्धो हि पि॑तृ॒णाम्।
एक॑योप॑मन्थति॥५५॥

एका हि पि॑तृ॒णाम्। द॒क्षिणो॑प॑मन्थति। द॒क्षिणा॑वृद्धि पि॑तृ॒णाम्।
अना॑र॒भ्योप॑मन्थति। तद्धि पि॑तृ॒न्वाच्छ॑ति। इ॒मान्दि॒शं वेदि॑मुद्ध॒न्ति।
उ॒भये॑ हि दे॒वाश्च पि॑तर॒श्चेज्य॑न्ते। चतुः॑ स्र॒क्तिर्भ॑वति। सर्वा॑ ह्यनु॒
दि॒शः पि॑तरः। अखा॑ता भवति॥५६॥

खा॒ता हि दे॒वाना॑म्। म॒ध्यतो॑ऽग्निराधी॑यते। अ॒न्ततो॑ हि
दे॒वाना॑माधी॑यते। वर्षी॑यानिध्म इ॒ध्माद्भव॑ति व्यावृ॑त्त्यै। परि॑श्रयति।
अ॒न्तर्हि॑तो हि पि॑तृलो॒को म॑नु॒ष्यलो॒कात्। यत्प॑रुषि दि॒नम्।
तद्दे॒वाना॑म्। यद॑न्तरा। तन्म॑नु॒ष्या॒णाम्॥५७॥

यथ्स॑मूलम्। तत्पि॑तृ॒णाम्। स॑मूलं ब॒र्हिर्भ॑वति व्यावृ॑त्त्यै।
द॒क्षिणा॑ स्तृणाति। द॒क्षिणा॑वृद्धि पि॑तृ॒णाम्। त्रिः प॑र्येति। तृती॑ये
वा इ॒तो लो॒के पि॑तरः। ताने॒व प्री॑णाति। त्रिः पुनः॑ प॑र्येति।
षट्थ॑सम्पद्यन्ते॥५८॥

षड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। यत्प्र॑स्तरं यजु॑षा गृह्णी॒यात्।
प्र॒मायु॑को यज॑मानः स्यात्। यन्न गृह्णी॒यात्। अ॒नाय॑तनः

स्यात्। तूष्णीमेव न्यस्येत्। न प्रमायुंको भवति। नानायतनः।
यत्रीन्परिधीन्परिदध्यात्॥५९॥

मृत्युना यजमानं परिगृहीयात्। यत्र परिदध्यात्। रक्षांसि
यज्ञं हन्युः। द्वौ परिधी परिदधाति। रक्षसामपहत्यै। अथो
मृत्योरेव यजमानमुत्सृजति। यत्रीणि त्रीणि हवींष्युदाहरैयुः।
त्रयस्त्रय एषां साकं प्रमीयेरन्। एकैकमनूचीनान्युदाहरन्ति।
एकैक एवैषामन्वञ्चः प्रमीयते। कशिपुं कशिपव्याय।
उपबर्हणमुपबर्हण्याय। आज्ञनमाञ्जन्याय। अभ्यञ्जनमभ्यञ्जन्याय।
यथाभागमेवैनान्प्रीणाति॥६०॥

निरवदयते पितृमानंशिष्वत्ता एकयोपं मन्थत्यखाता भवति मनुष्याणां पद्यन्ते
परिदध्यान्मीयते पञ्च च॥ [८]

अग्नये देवेभ्यः पितृभ्यः समिध्यमानायानुं ब्रूहीत्याह।
उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते। एकामन्वाह। एका हि
पितृणाम्। त्रिरन्वाह। त्रिर्हि देवानाम्। आघारावाघारयति।
यज्ञपरुषोरनन्तरित्यै। नार्षेयं वृणीते। न होतारम्॥६१॥

यदार्षेयं वृणीत। यद्धोतारम्। प्रमायुंको यजमानः स्यात्।
प्रमायुंको होता। तस्मान्न वृणीते। यजमानस्य होतुर्गोपीथार्य।
अपं बर्हिषः प्रयाजान् यजति। प्रजा वै बर्हिः। प्रजा एव
मृत्योरुत्सृजति। आज्यभागौ यजति॥६२॥

यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरेति। प्राचीनावीती सोमं यजति।

पितृदेवत्यां हि। एषाऽऽहुतिः। पञ्चकृत्वोऽव द्यति। पञ्च ह्येता
देवताः। द्वे पुरोऽनुवाक्ये। याज्या देवता वषट्कारः। ता एव
प्रीणाति। सन्ततमव द्यति॥६३॥

ऋतूनां सन्तत्यै। प्रैवैभ्यः पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽऽह।
प्रणयति द्वितीयया। गमयति याज्यया। तृतीये वा इतो लोके
पितरः। अहं एवैनान्पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽऽत्यानयति। रात्रियै
द्वितीयया। ऐवैनान् याज्यया गमयति। दक्षिणतोऽवदाय। उदङ्मुक्तिं
क्रामति व्यावृत्त्यै॥६४॥

आ स्वधेत्याश्रावयति। अस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावयति। स्वधा
नम् इति वषट्करोति। स्वधाकारो हि पितृणाम्। सोममग्रे यजति।
सोमप्रयाजा हि पितरः। सोमं पितृमन्तं यजति। संवत्सरो वै सोमः
पितृमान्। संवत्सरमेव तद्यजति। पितृन्बर्हिषदो यजति॥६५॥

ये वै यज्वानः। ते पितरो बर्हिषदः। तानेव तद्यजति।
पितृनग्निष्वात्तान् यजति। ये वा अयज्वानो गृहमेधिनः। ते पितरो-
ऽग्निष्वात्ताः। तानेव तद्यजति। अग्निं कव्यवाहनं यजति। य एव
पितृणामग्निः। तमेव तद्यजति॥६६॥

अथो यथाऽग्निः स्विष्टकृतं यजति। तादृगेव तत्। एतत्ते
तत् ये च त्वामन्विति तिसृषु स्रक्तीषु निदधाति। तस्मादा
तृतीयात्पुरुषान्नाम न गृह्णन्ति। एतावन्तो हीज्यन्ते। अत्र पितरो

यथाभा॒गं म॑न्दध्व॒मित्या॑ह। ह्रीका॒ हि पि॒तरः॑। उद॑श्चो निष्क्रा॑मन्ति।
ए॒षा वै म॑नु॒ष्याणां॑ दिक्। स्वा॒मे॒व तदि॑श॒मनु॑ निष्क्रा॑मन्ति॥६७॥

आ॒ह॒व॒नीय॑मुप॑तिष्ठन्ते। न्ये॒वास्मै॑ तद्ध॒वते॑। यथ्स॒त्याह॑व॒नीये॑।
अथा॒न्यत्र॑ चर॑न्ति। आ॒तमि॑तो॒रुप॑तिष्ठन्ते। अ॒ग्निमे॒वोप॑द्र॒ष्टारं॑ कृ॒त्वा।
पि॒तृन्नि॒रव॑दयन्ते। अन्तं॑ वा ए॒ते प्रा॒णानां॑ गच्छ॑न्ति। य आ॒तमि॑तो॒रुप॑
तिष्ठ॑न्ते। सु॒स॒न्द॒शं त्वा व॒यमि॑त्या॒ह॥६८॥

प्रा॒णो वै सु॑स॒न्द॒क्। प्रा॒णमे॒वाऽऽत्म॑न्द॒धते॑। योजा॒ न्विन्द्र॑
ते॒ हरी॑ इत्या॒ह। प्रा॒णमे॒व पु॑नर॒युक्त॑। अक्ष॒न्नमी॑मदन्त॒ हीति॑
गा॒रुह॑प॒त्यमु॑प॑तिष्ठन्ते। अक्ष॒न्नमी॑मदन्ताथ॒ त्वोप॑तिष्ठाम॒ह इति॑
वा॒वैतदा॑ह। अमी॑मदन्त॒ पित॑रः सो॒म्या इत्य॑भि प्रप॑द्यन्ते।
अमी॑मदन्त॒ पित॑रोऽथ॒ त्वाऽभि॑ प्रप॑द्याम॒ह इति॑ वा॒वैतदा॑ह। अ॒पः
परि॑षिञ्चति। मा॒र्जय॑त्ये॒वैनान्॑॥६९॥

अथो॑ त॒र्पय॑त्ये॒व। तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। य ए॒वं
वेद॑। अपं ब॒र्हिषा॑व॒नूया॒जौ य॑जति। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। प्र॒जा
ए॒व मृ॒त्यो॒रुत्सृ॑जति। च॒तुरः॑ प्रया॒जान् य॑जति। द्वा॒व॒नूया॒जौ।
षट्थ॑सम्प॑द्यन्ते। षड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। न प॒त्यन्वा॑स्ते। न
संया॑जयन्ति। यत्प॒त्यन्वा॑सीत। यथ्सं॑या॒जये॑युः। प्र॒मायु॑का स्यात्।
तस्मा॒न्नान्वा॑स्ते। न संया॑जयन्ति। प॒त्न्यै गो॑पी॒थाय॑॥७०॥

होता॑र॒माज्य॑भागौ यजति॒ सन्तं॑तमव॑द्यति॒ व्यावृ॑त्यै ब॒र्हिष॑दो यजति॒ तमे॒व
तद्य॑ज॒त्यनु॑ निष्क्रा॑मन्त्या॒हैनानृ॑तवो नव॑ च॥

प्रतिपूरुषमेककपालां निर्वपति। जाता एव प्रजा
 रुद्रान्निरवदयते। एकमतिरिक्तम्। जनिष्यमाणा एव प्रजा
 रुद्रान्निरवदयते। एककपाला भवन्ति। एकधैव रुद्रं निरवदयते।
 नाभिघारयति। यदभिघारयेत्। अन्तरवचारिणः रुद्रं कुर्यात्।
 एकोल्मुकेन यन्ति॥ ७१॥

तद्धि रुद्रस्य भागधेयम्। इमान्दिशं यन्ति। एषा वै रुद्रस्य
 दिक्। स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते। रुद्रो वा अपशुकाया
 आहुत्यै नातिष्ठत। असौ ते पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्यात्। यमेव
 द्वेष्टि। तमस्मै पशुं निर्दिशति। यदि न द्विष्यात्। आखुस्ते पशुरिति
 ब्रूयात्॥ ७२॥

न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति। नारण्यान्। चतुष्पथे जुहोति। एष
 वा अग्नीनां पङ्क्तिशो नाम। अग्निवत्येव जुहोति। मध्यमेन पर्णेन
 जुहोति। सुगध्येषा। अथो खलु। अन्तमेनैव होतव्यम्। अन्त एव
 रुद्रं निरवदयते॥ ७३॥

एष ते रुद्र भागः सह स्वस्त्राऽम्बिकयेत्याह। शरद्वा
 अस्याम्बिका स्वसा। तया वा एष हिनस्ति। यः हिनस्ति।
 तयैवैनः सह शमयति। भेषजङ्गव इत्याह। यावन्त एव ग्राम्याः
 पशवः। तेभ्यो भेषजं करोति। अवाम्ब रुद्रमदिमहीत्याह।
 आमेवैतामा शास्ते॥ ७४॥

त्र्यम्बकं यजामह इत्याह। मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतादिति
 वावैतदाह। उत्किरन्ति। भगस्य लीप्सन्ते। मूतेकृत्वाऽऽसंजन्ति।
 यथा जनं यतेऽवसं करोति। तादृगेव तत्। एष ते रुद्र
 भाग इत्याह निरवेत्यै। अप्रतीक्षमा यन्ति। अपः परिषिञ्चति।
 रुद्रस्यान्तरहित्यै। प्र वा एतेऽस्माल्लोकाच्च्यवन्ते। ये त्र्यम्बकेश्वरन्ति।
 आदित्यं चरुं पुनरेत्य निर्वपति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव
 प्रति तिष्ठन्ति॥७५॥

यन्ति ब्रूयान्निर्वन्दयते शास्ते सिञ्चति षट्॥ [१०]

अनुमत्यै वैश्वदेवेन ताः सृष्टास्त्रिवृत्प्रजापतिः सवितोत्तरस्यान्देवासुराः सौऽग्निर्यत्पत्नी वैश्वदेवेन ता
 वरुणप्रघासैरग्नये देवेभ्यः प्रतिपूरुषं दशं॥१०॥

अनुमत्यै प्रथमजो वृधसो बहुरूपा हि पशवस्तस्मात्पृथमात्रं यदग्नयेऽनीकवत उद्धारं वा अग्नये देवेभ्यः
 प्रतिपूरुषं पञ्चसप्ततिः॥७५॥

अनुमत्यै प्रति तिष्ठन्ति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>